

X kadencja



# KANCELARIA SEJMU

## Biuro Komisji Sejmowych

### **PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA**

- **KOMISJI KULTURY, DZIEDZICTWA  
NARODOWEGO I ŚRODKÓW PRZEKAZU  
(NR 73)  
z dnia 4 czerwca 2025 r.**



---

# Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu (nr 73)

4 czerwca 2025 r.

Komisja Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu, obradująca pod przewodnictwem posła **Piotra Adamowicza (KO)**, przewodniczącego Komisji, przeprowadziła:

- pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2026 Rokiem Stanisława Staszica (druk nr 1116),
- pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2026 Rokiem Mieczysława Fogga (druk nr 1220).

W posiedzeniu udział wzięli: **Joanna Rychlik-Łukasiewicz** dyrektor Muzeum Stanisława Staszica w Pile wraz ze współpracownikiem, **Michał Fogg** prezes Fundacji Retro im. Mieczysława Fogga, oraz **Jakub Wojtkiewicz** asystent społeczny posła Piotra Głowskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Julia Popławska**, **Bogdan Wojtów** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Anna Jakubik**, **Jakub Krowiranda**, **Urszula Sęk** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

## **Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dzień dobry państwu.

Panie i panowie, otwieram posiedzenie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu.

Stwierdzam kworum i przyjęcie protokołów posiedzeń Komisji od 62. do 67. wobec niewniesienia do nich zastrzeżeń.

Szanowni państwo, porządek dzienny posiedzenia obejmuje: pkt 1 – pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2026 Rokiem Stanisława Staszica (druk nr 1116); pkt 2 – pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2026 Rokiem Mieczysława Fogga (druk nr 1220).

Chciałem państwa poinformować, że pan marszałek Hołownia zgodził się na przyjęcie dodatkowych trzech uchwał dotyczących patronów przyszłego roku. W związku z tym procedujemy je. Kolejna uchwała – ostatnia z tej kategorii – będzie dotyczyć Ossolińskiego. Będzie ona procedowana na najbliższym posiedzeniu Sejmu, czyli ostatnim posiedzeniu czerwcowym.

Proszę państwa, czy są uwagi do porządku dziennego? Nie słyszę. Stwierdzam, że porządek dzienny został przyjęty.

Szanowni państwo, informuję, że w dniu 21 maja br. marszałek Sejmu wyraził zgodę – akurat o tym powiedziałem – na przyjęcie trzech dodatkowych uchwał w sprawie ustanowienia roku 2026 rokiem osoby lub wydarzenia ponad limit pięciu projektów uchwał, które Komisja już przyjęła. Dla gości niewtajemniczonych w przepisy – tak stanowi nasz regulamin.

Chciałbym przy okazji powitać panią Joannę Rychlik-Łukasiewicz, która jest dyrektorem Muzeum Stanisława Staszica w Pile oraz pana dr Macieja Usurskiego, który jest kustoszem w tymże muzeum. Bardzo serdecznie państwa witam.

Przechodzimy zatem do rozpatrzenia pkt 1.

Informuję, że w dniu 18 marca br. marszałek Sejmu skierował projekt uchwały z druku nr 1116 do pierwszego czytania do Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu.

Przystępujemy zatem do pierwszego czytania. Bardzo proszę pana posła Piotra Głowskiego o przedstawienie uzasadnienia projektu. Proszę bardzo, panie pośle.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, zaczęę od podziękowań, bo wiedząc, jak niewiele tego typu wniosków jest procedowanych, wyjątkowo się cieszymy, że udało nam się znaleźć w tym wąskim gronie. Wniosek złożyłem również w imieniu władz samorządowych Piły: pani prezydent miasta Piły Beaty Dudzińskiej, pana starosty pilskiego Rafała Zdziereli. Uświadomiliśmy sobie również w 2013 r., kiedy Piła obchodziła 500. lat swojego istnienia na prawach miejskich, jak wiele miast w Polsce jest związanych właśnie ze Staszicem. Obchodziliśmy je tu, w Warszawie, przed Pałacem Staszica i okazało się, że to są dziesiątki szkół, parków, różnego rodzaju innych obiektów, które noszą jego imię. I myślę, że niezależnie od tego, kto skąd pochodzi, z jakiego fragmentu Polski, będzie mógł znaleźć kawałek działalności Stanisława Staszica.

W uzasadnieniu napisaliśmy, że pragniemy uhonorować jednego z najwybitniejszych Polaków, którego życie i działalność miały ogromny wpływ na rozwój nauki, edukacji, gospodarki i życia społecznego w Polsce. W 200. rocznicę śmierci tego wybitnego przedstawiciela polskiego oświecenia, przypomniane zostaną jego zasługi jako filozofa, pisarza politycznego, przyrodnika i społecznika, który całe życie poświęcił pracy na rzecz dobra wspólnego.

Działalność Staszica na polu edukacji, w tym tworzenie sieci szkół, rozwój szkolnictwa technicznego, powstanie Uniwersytetu Warszawskiego miały fundamentalne znaczenie dla kształtowania nowoczesnego społeczeństwa. Jego badania geologiczne i wkład w rozwój przemysłu oraz górnictwa przyczyniły się do gospodarczego unowocześnienia kraju. Jako pionier spółdzielczości rolniczej i obrońca praw chłopów, Staszic dał przykład nowatorskiego myślenia o sprawiedliwości społecznej i wspólnotowego zarządzaniu dobrami. Testament, w którym cały swój majątek przeznaczył na cele społeczne, świadczy o jego głębokim humanitaryzmie i pragnieniu służenia narodowi.

Upamiętnienie Stanisława Staszica w 2026 roku będzie wyrazem wdzięczności za jego niezłomne oddanie ideom postępu, wiedzy i solidarności społecznej, które pozostają aktualne także we współczesnym świecie.

Tyle wstępu, uzasadnienia. Jeżeli państwo będziecie mieli pytania, to oczywiście – jak pan przewodniczący zaznaczył – jestem tutaj z osobami, które na co dzień opiekują się domem, w którym urodził się Stanisław Staszic. Tam jest jego muzeum. Będą więc pewno potrafili odpowiedzieć na wszystkie pytania.

A ja chciałbym zgłosić tylko cztery poprawki.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Nie na tym etapie.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Nie na tym etapie, ale od razu informuję. Będą to bardziej poprawki językowe, doprecyzowujące. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję, panie pośle.

Proszę państwa, otwieram dyskusję. Bardzo proszę, panie pośle.

**Posel Henryk Szopiński (KO):**

Dziękuję.

Panie przewodniczący, koleżanki i koledzy posłowie, bardzo dziękuję wnioskodawcom za ten projekt i ten wniosek. Stanisław Staszic to rzeczywiście postać pomnikowa, bardzo wyraźnie zaznaczona w naszej historii i jego zasługi trudno przecenić. Rzeczywiście jest tak, że jest cała sieć szkół, ośrodków kultury, które noszą imię Staszica. Nawet – tak jak pan Głowski powiedział – w Pile jest muzeum staszicowskie, ale jest też drugie Muzeum Okręgowe im. Stanisława Staszica. I tam ta postać w życie miasta Piły i całego regionu północnej Wielkopolski, ale całej Polski wpisuje się bardzo mocno. I wydaje mi się, że 200-letnia rocznica śmierci Stanisława Staszica to jest wyjątkowa okazja, żeby tę postać dodatkowo upamiętnić, przypomnieć, zaznaczyć w historii naszego narodu. Będę głosował za i zachęcam również wszystkich, żeby tę inicjatywę poprzeć. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś jeszcze z państwa?

Bardzo proszę, pan poseł Mieszkowski.

**Posel Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Mój głos będzie zupełnie odwrotny od państwa entuzjazmu. Wcześniej informowałem i mówiłem, jaki mam stosunek do tej idei. Nie mogę kwestionować swojego systemu wartości tylko dlatego, że Staszic jest postacią wielowątkową, istotną dla naszej kultury, dla naszej nauki, także dla naszej polityki. Ale pewien wątek z jego biografii jest dla mnie bardzo dramatyczny z punktu widzenia – jeżeli tak to można sformułować – filozofii obcego.

Stanisław Staszic jest autorem memoriału, którego tytuł brzmi: „O przyczynach szkodliwości żydów i środkach usposobienia ich, aby się społeczeństwu użytecznymi stali”. To jest w gruncie rzeczy tekst, który jest przepisem na getto. Myślę, że Stanisław Staszic w tej kwestii odegrał bardzo istotną rolę – w naszej historiografii, historiozofii, w kreowaniu tej rzeczywistości, którą w późniejszych latach nazywaliśmy antysemityzmem. Uważam, że jego memoriał jest jednym ze źródeł antysemityzmu, który niestety jest w Polsce mocno zakorzeniony. Jednym ze źródeł antysemityzmu jest memoriał Stanisława Staszica z 1815 r. pod tytułem: „O przyczynach szkodliwości żydów i środkach usposobienia ich, aby się społeczeństwu użytecznymi stali”

Staszic pisał, że „wszystkich Żydów należy ściągnąć do miast”, a tam „wyznaczyć im do mieszkania miejsca oddzielne, opasane obwodem (...) Wejście i wyjście tylko przez bramy będzie”. To polski przepis na getto, precyzyjny i skuteczny, inspirujący dla wielu pokoleń polskich antysemitów. Z tego powodu jestem przeciwny tej uchwale. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję panu posłowi.

Czy ktoś z pań i panów posłów chciałby jeszcze zabrać głos?

Pan Krzysztof Piątkowski, bardzo proszę.

**Posel Krzysztof Piątkowski (KO):**

Nie byłbym sobą, gdybym nie skorzystał z okazji, żeby zwrócić uwagę na swoje własne rodzinne miasto i kontekst związany z historią w Łodzi. Stanisław Staszic odegrał szczególną rolę, jeśli chodzi o rozwój przemysłowy Polski, Królestwa Polskiego, państwa polskiego, również mojego miasta. Prowadził prace geologiczne w pobliżu Łodzi. Jego teksty były bezpośrednią inspiracją dla wielu urzędników, a potem rozwoju przemysłu i rozwoju miast w Polsce. Chciałbym zwrócić uwagę na ten aspekt. Łodzianie mają wiedzę, że w jakimś stopniu Rembieliński kontynuował później dzieło Staszica i w jakimś stopniu przyczynił się do powstania i rozwoju największego miasta przemysłowego w Polsce. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś jeszcze?

Nie widzę. Pozwolę sobie tylko na taką refleksję, że czasami warto by rozpatrywać poglądy wyrażone ustnie czy też na piśmie na tle epoki, w której dana osoba żyła i działała.

Bardzo proszę, pan poseł Głowski.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Panie przewodniczący, rozmawialiśmy z panem posłem o tym dokumencie, który powstał w określonych warunkach i czasie. I myślę, że – jeśli pan przewodniczący pozwoli – że pan doktor Usurski, kustosz, chętnie opowie o tych kulisach czasowych. Króciutko, bo zdajemy sobie sprawę z ograniczeń.

A ja chciałbym powiedzieć, że nie tylko George Washington posiadał niewolników, posiadała ich również jego żona. I to prawda, że on swoich niewolników po śmierci uwolnił. Ale tych jego żony już nie. I z tego powodu Amerykanie nie chcą dziś zdejmować go z piedestału i mówić, że zwolennikiem niewolnictwa. Po prostu takie były tamte realia czasowe.

Jeżeli pan pozwoli, panie przewodniczący – pan dr Usurski. Tak jak powiedzieliśmy – krótko.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Bardzo proszę, panie doktorze. Ale prosiłbym, żeby nie był to wykład monograficzny.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Jesteśmy przygotowani.

### **Kustosz Muzeum Stanisława Staszica w Pile dr Maciej Usurski:**

Dziękuję bardzo.

Odnosząc się do słów pana posła – rzeczywiście Staszic napisał taką broszurę w 1815 roku. Rzeczywiście miała taki tytuł, jak tutaj podano. I rzeczywiście Staszic chciał, aby w miastach społeczność żydowska zamieszkała na określonym terenie. Ale musimy też pamiętać, w jakich realiach i w jakim czasie ta broszura powstawała. W tamtych czasach, na początku XIX wieku w wielu miastach – w Wielkopolsce i nie tylko; na terenie Rzeczypospolitej, ale w innych krajach – społeczność żydowska mieszkała w miastach właśnie w takich dzielnicach. My dzisiaj postrzegamy to zupełnie inaczej, bo termin getto kojarzy nam się jednoznacznie – z eksterminacją narodu żydowskiego. Dwa wieki wcześniej tak nie było.

Jeżeli chodzi o Stanisława Staszica, to warto zwrócić uwagę też na drugą część tytułu tej broszury, a mianowicie: o „środkach usposobienia” społeczności żydowskiej i „aby się społeczeństwu użytecznymi stali”. To była główna idea Staszica i dążył on do integracji społeczności żydowskiej ze społecznością polską po to, aby obie te społeczności wspólnie mogły budować dobrobyt Rzeczypospolitej.

Jest też wiele indywidualnych przykładów z działalności Staszica odnośnie do społeczności żydowskiej. Chciałbym tu przytoczyć przede wszystkim przykład ubogiego Żyda z Hrubieszowa Abrahama Sterna, który był zegarmistrzem. Staszic poznał go w Hrubieszowie, docenił jego niesamowity talent jako samouka wynalazcy. Ściągnął go tutaj do Warszawy, zapewnił mu roczną pensję w wysokości 1200 złotych i wystarał się o przyjęcie go do grona członków Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Wiemy, że Abraham Stern był protoplastą słynnego rodu Słonimskich, zasłużonego dla nauki i kultury polskiej. Wiemy też, Staszic był właścicielem dóbr hrubieszowskich, kilku wsi i miasteczka Hrubieszów, na terenie którego mieszkała również społeczność żydowska. Staszic w żaden sposób tej społeczności żydowskiej nie dyskryminował. Przeciwnie – kilkunastu Żydów otrzymało ziemie w dziedziczne użytkowanie. Kiedy chciano ją im odebrać, Staszic bronił ich i twierdził, że ta ziemia ma przy nich pozostać i być użytkowana. Mało tego, jeżeli zwracano się do niego z prośbą o pożyczki – na przykład na budowę domów, rozwój rzemiosła czy założenie fabryki – to Staszic zawsze takiej pożyczki z kasy Towarzystwa Rolniczego Hrubieszowskiego udzielał. Mamy listy pisane do Staszica właśnie przez przedstawicieli społeczności żydowskiej i jego odpowiedzi na te prośby – zawsze pozytywne.

To może tyle. Jeżeli państwo mają jeszcze jakieś pytania, to oczywiście bardzo proszę.

### **Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję, panie doktorze.

Czy państwo mają do pana doktora jakieś pytania?

Nie ma, nie widzę, nie słyszę.

Bardzo proszę, pan poseł Mieszkowski.

### **Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Nie chcę wchodzić tutaj w głębszą polemikę w tej sprawie. Informowałem już o tym państwa – w 2009 r. w „Notatniku Teatralnym” opublikowaliśmy ten tekst Staszica. Zresztą cały numer był poświęcony antysemityzmowi: jego narodzinom, korzeniom tego, w jaki sposób traktowano go w Polsce na przestrzeni wielu, wielu lat. W tym tekście, o którym rozmawiamy, Staszic napisał także to, co było powszechnym stereotypem traktowania społeczności żydowskich w Rzeczypospolitej, mianowicie zarzucił im, że rozpijają polski naród, mówiąc nieco nowocześniej – polskie społeczeństwo.

Staszic nie był więc wolny od pewnych emocji, pewnych uwikłań. I myślę, że to jest też wpisane w naszą biografię narodową. I po prostu warto pamiętać, przygotowując tę uchwałę.

### **Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję, panie pośle.

Proszę państwa, zamykam dyskusję.

Stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu uchwały z druku nr 1116.

### **Poseł Daria Gosek-Popiołek (Lewica):**

Jeszcze ktoś się zgłaszał.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Jeszcze ktoś się zgłaszał?

Przepraszam, nie zauważyłem, panie pośle.

Zatem nie zamykam dyskusji, albo otwieram ją ponownie.

Bardzo proszę, pan poseł Gliński.

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

Dziękuję, panie przewodniczący.

Chciałem tylko zwrócić uwagę, że nie powinniśmy dać się terroryzować – mówiąc bardzo delikatnie – nierozsądnymi, ideologicznymi interpretacjami historii czy postaci historycznych, bo to są bardzo groźne ideologie, które zresztą niszczą w tej chwili nie tylko pamięć historyczną, ale i tożsamości, wspólnoty, instytucje. Opowiadanie o historii bez kontekstu, w ogóle bez zrozumienia kontekstu historycznego, doprowadza do absurdów znacznie większych niż te, które prezentuje tutaj pan poseł Mieszkowski.

Panie pośle, bardzo wiele sztuk teatralnych, które były wystawiane w pana teatrze, najprawdopodobniej nie mogłoby być wystawiane z punktu widzenia oceny ich autorów z pozycji, które pan zaprezentował. We współczesnym świecie mielibyśmy tysiące innych absurdów, gdybyśmy mieli tego typu rozumienie historii, jak to, które pan zaprezentował: ahistoryczne, akontekstowe, przypisujące pewne oceny moralne, które są nie tylko absurdalne, ale po prostu szkodliwe. Zabieram ten głos bardzo spokojnie i nie chcę wchodzić w polemikę, ale nie powinniśmy się w przestrzeni publicznej godzić na tego rodzaju uproszczenia, które w historii doprowadziły do realizacji – czy prób realizacji – najbardziej krwawych, totalitarnych utopii. Właśnie tego typu myślenie doprowadziło do tego typu nieszczęść. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję bardzo.

Podejrzywałem, że tak będzie. Bardzo proszę.

**Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Panie pośle Gliński, namawiam pana tylko do lektury tego tekstu. Proszę mi nie suponować zideologizowania, tylko rozmawiamy o pewnej przestrzeni aksjologicznej, która w XXI w. zyskała bardzo istotny wyraz także w najnowszej polityce w Rzeczypospolitej. W związku z tym proszę głębiej na to spojrzeć. Po prostu.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję bardzo.

Panie i panowie, ponownie zamykam dyskusję.

Stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu uchwały z druku nr 1116.

Przystępujemy zatem do rozpatrzenia projektu uchwały.

Proszę państwa, uprzejmie przypominam – jeżeli macie państwo jakieś poprawki, to na piśmie, wraz z krótkim uzasadnieniem.

Zwracam się do pana posła Głowskiego – otrzymał pan projekt po pracy legislatorów i językoznawców. Czy pan akceptuje naniesione uwagi i poprawki? Procedowanie będzie szybciej przebiegało.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Rozmawiałem z państwem i zgłaszam cztery poprawki, które...

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Ale to w trakcie. Akapit po akapicie.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

...skonsumuję te naniesione uwagi – zarówno historyków, jak i językoznawców.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze. Prosiłbym akapit po akapicie.

Panie i panowie, czy są uwagi co do samego tytułu projektu?

Nie ma, nie widzę, nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła tytuł projektu i go przyjęła.

Następnie przechodzimy do akapitu nr 1.

Czy są uwagi co do akapitu nr 1?

Bardzo proszę, pan poseł Babinetz. Potem pani poseł Leo.

**Posel Piotr Babinetz (PiS):**

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, nie składał poprawki, ale poddaję pod rozwałę pana posła wnioskodawcy: w akapicie nr 1 jest mowa, że „W 2026 r. będziemy obchodzić 200-lecie śmierci Stanisława Staszica”, zaś w ostatnim, iż „Sejm Rzeczypospolitej Polskiej pragnie upamiętnić 200. rocznicę śmierci”. Myślę, że lepiej byłoby, jak by upamiętnić Stanisława Staszica w 200. rocznicę śmierci. I na początku też może... Tu nie mam pomysłu. Przypominać Stanisława Staszica w 200-lecie śmierci? Nie samą śmierć. To tak pod rozwałę pana posła wnioskodawcy. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję.

Panie posle – najlepiej „przypada”.

Pani poseł Leo.

**Posel Aleksandra Leo (Polska2050-TD):**

Miałam bardzo podobną uwagę.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pani poseł Lichocka też ma bardzo podobną.

**Posel Aleksandra Leo (Polska2050-TD):**

Aha.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

To niech pani przedstawi. Proszę rozwinąć.

**Posel Aleksandra Leo (Polska2050-TD):**

Miałam dwie. Jedną w zasadzie taką samą, jak pan poseł – dotyczącą właśnie tego wstępu z rokiem 2026.

Mam też wątpliwości, czy akapit nr 1 – a w zasadzie pierwsze zdanie – jest, mówiąc delikatnie, najszcześniejsze. Nie wiem, czy to, że czyjeś szczątki spoczywają w takim a takim kościele, zasługuje na wyróżnienie w pierwszym akapicie i że to jest to zdanie, które powinno wybrzmieć.

Teraz tak na szybko: „W 2026 r. przypada 200-lecie śmierci Stanisława Staszica, polskiego działacza oświeceniowego” i dalej – jak dla mnie też skrócony – akapit nr 2. Nie zaczynałabym od tego, gdzie leżą szczątki, bo to nie jest kluczowa rzecz związana ze Staszicem.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Choć większość warszawiaków nie zdaje sobie z tego sprawy.

**Posel Aleksandra Leo (Polska2050-TD):**

Ta informacja może być...

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

W innym miejscu.

**Posel Aleksandra Leo (Polska2050-TD):**

Dokładnie. W innym miejscu tekstu. Ale na pewno nie w akapicie nr 1. Takie jest moje zdanie.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

OK. Może w trzy osoby napiszemy coś razem, wspólnie i w porozumieniu.

Pani poseł Lichocka.

**Posel Joanna Lichocka (PiS):**

Mam bardzo podobną uwagę. Też uważam, że o mogile nie powinno być w pierwszym zdaniu. Wydaje mi się, że to, że jest pochowany na Bielanych jest ważną informacją, która powinna być w tej uchwale, ale ona może być umieszczona na końcu – tam, gdzie jest sformułowanie, że jest to 200. lecie śmierci Staszica.

Natomiast teraz zaproponowałabym wykreślenie akapitu nr 1, a na początku akapitu nr 2, który stałby się akapitem nr 1 dodałabym zdanie: „Stanisław Staszic urodzony w Pile”. I potem tak, jak leci reszta tekstu. To byłby początek uchwały.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Rozumiem.

Teraz prosiłbym pana posła wnioskodawcę o odniesienie się do sugestii państwa posłów. A pani niech poczeka, to może razem napiszecie.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Na tym polega uroda pracy nad takimi uchwałami, że są modyfikowane. Oczywiście więc, jeżeli taka będzie państwa wola – ponieważ proponuję i tak cztery inne zmiany – mogę po prostu dopisać kolejną i w państwa imieniu zgłosić wykreślenie akapitu nr 1 oraz zamianę „Ten urodzony w Pile” na „Stanisław Staszic, urodzony w Pile”. Mając jeszcze na myśli kwestię pochowania na Bielanach, „przy dawnym kościele Kamedułów” – może dopisać ten fragment przy „200. rocznicę śmierci” ...

**Poseł Urszula Augustyn (KO):**

Do tego dojdziemy.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Panie pośle, zasada rozpatrywania uchwał jest następująca: akapit po akapicie.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Rozumiem, tylko...

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Musimy mieć akapit nr 1 w pełnym brzmieniu bądź też zamianę – takie sugestie też były.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Czyli wykreślamy akapit nr 1.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

I modyfikujemy akapit nr 2.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Jeszcze nie jesteśmy w akapicie nr 2, więc jak będziemy, to zmodyfikujemy.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze.

Pani poseł?

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Tak. W porządku. Nie muszę pisać.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Panie pośle – zwracam się do pana posła Głowskiego – poproszę o poprawkę polegającą na skreśleniu akapitu nr 1.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Tak jest.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Na piśmie, tak?

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Tak.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze. Przepraszam za formalizmy, ale takie są przepisy.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Już jest.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

OK. Proszę państwa, sytuację mamy następującą: rozpatrzyliśmy poprawkę polegającą na skreśleniu akapitu nr 1.

**Legislator Anna Jakubik:**

Nie ma sprzeciwu?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czy jest sprzeciw wobec tego skreślenia? Nie, nie ma. Stwierdzam, że został rozpatrzony, czyli że Komisja zgadza się ze skreśleniem akapitu nr 1.

Przechodzimy zatem do akapitu, który formalnie jest akapitem nr 2, a tak naprawdę za chwilę stanie się akapitem nr 2.

**Legislator Urszula Sęk:**

Operujemy numeracją z druku.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Operujemy numeracją z druku. Pracujemy formalnie na akapicie nr 2, który za chwilę stanie się akapitem nr 1. Żeby państwo wiedzieli.

Dobrze. Otwieram zatem dyskusję dotyczącą akapitu, który formalnie jest akapitem nr 2, zaczynającym się od słów „Ten urodzony w Pile”. Nad tym w tej chwili pracujemy.

Bardzo proszę, poseł Głowski.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Zgłaszam w związku z tym poprawkę polegającą na tym, by wykreślić słowo „Ten”, zamienić to na „Stanisław Staszic urodzony w Pile”. I pozostawiamy ciąg dalszy.

I jeszcze jeden element – wykreślić słowo „wolnomularz”. To jest wniosek historyków.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czy ktoś z państwa chciałby się wypowiedzieć w sprawie akapitu, który formalnie jest akapitem nr 2?

Proszę o uwagę. Panie pośle, proszę zaprezentować w pełnym brzmieniu pańską wersję akapitu, który formalnie jest akapitem nr 2.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

„Stanisław Staszic urodzony w Pile w 1755 r. polski działacz oświeceniowy, pionier spółdzielczości, pisarz polityczny i publicysta, filozof i tłumacz, przyrodnik: geograf i geolog, ksiądz katolicki, członek Izby Edukacyjnej Księstwa Warszawskiego, minister stanu Księstwa Warszawskiego, minister stanu Królestwa Polskiego — bez wątpienia należy do grona najwybitniejszych przedstawicieli polskiego oświecenia”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Panie i panowie, czy jest sprzeciw wobec przyjęcia akapitu, który formalnie jest akapitem nr 2, w wersji zaproponowanej przez pana posła Głowskiego?

Nie widzę i nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła akapit nr 2 wraz z naniesionymi poprawkami.

Panie pośle, bardzo proszę o przekazanie poprawki do legislatorów, żebyśmy mogli pracować.

Panie i panowie, przechodzimy do akapitu nr 1, który formalnie jest akapitem nr 3.

Bardzo proszę, pan poseł Głowski.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Państwo legislatorzy, językoznawcy, zgłosili prośbę o zmianę szczegółowej daty, bo tu jest wpisane...

**Legislator Anna Jakubik:**

Nie ten akapit.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Przepraszam.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Jesteśmy w akapicie: „Przed zwołaniem Sejmu Wielkiego (...)”

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Do tego akapitu nie mam żadnych uwag.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Nie ma żadnych uwag.

Czy ktoś ma uwagi co do akapitu nr 3?

Nie, nie ma. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła i przyjęła akapit, który formalnie jest zwany akapitem nr 3.

Przechodzimy do akapitu nr 4.

Bardzo proszę.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

W akapicie nr 4 zmiana, o której przed chwilą zacząłem mówić, żeby słowa „Od 1802 r.” zastąpić słowami „W początkach XIX w.” z tego względu, że data 1802 r. jest datą niepewną.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

OK. Proszę państwa, czy musimy mieć to na piśmie, czy bierzecie to państwo na siebie?

**Legislator Anna Jakubik:**

Pan poseł już przygotował.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Już to napisałem.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pan poseł dysponuje poprawką?

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Tak, dysponuję poprawką.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

OK. Proszę państwa, czy jest sprzeciw wobec przyjęcia akapitu nr 4 w wersji zaproponowanej przed chwilą przez pana posła wnioskodawcę?

Nie, nie ma. Nie widzę i nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła i przyjęła akapit nr 4.

Przechodzimy zatem do akapitu nr 5, rozpoczynającego się od słów: „Kiedy powstało Księstwo Warszawskie”.

Bardzo proszę, ponownie poseł Głowski.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Chciałbym znowu nanieść poprawkę związaną z tym, żeby słowa „edukacji publicznej Stanisława Kostki Potockiego” zamienić na „dyrektora Komisji Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Stanisława Kostki Potockiego”. To jest właściwa nazwa.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czyli pełna nazwa. Dobrze.

Bardzo proszę, poseł Gliński.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Mam do tego akapitu dwie językowe poprawki. Nie podoba mi się określenie: „Kiedy powstało Księstwo Warszawskie”. Ono nie brzmi dobrze i nie wiem, czy w pierwszej wersji nie było lepiej niż w wersji z poprawkami Biura Legislacyjnego.

Rozumiem, że określenie „ten kraj” odnosi się do tekstu czy cytatu. Natomiast ono również brzmi dziwnie – „którzy chcieli ten kraj oswobodzić”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pan poszedłby na „Po powstaniu Księstwa Warszawskiego”?

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Nie słyszę.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

To jest część tytułu.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czy wersja „Po powstaniu Księstwa Warszawskiego”?

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Ta wersja chyba była lepsza. Ta pierwotna. „Po powstaniu”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

„Po powstaniu”. Nie „Kiedy”, tylko „Po powstaniu Księstwa Warszawskiego”.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Tak mi się wydaje.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Panie, czy potrzebujecie tego na piśmie?

**Legislator Anna Jakubik:**

Nie. Jeśli pan poseł wnioskodawca się zgadza, to poprawimy to w ramach upoważnienia.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Tak, oczywiście.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Posel wnioskodawca się zgadza.

To już Biuro Legislacyjne i językoznawcy biorą tę poprawkę do dopracowania.

Czy są jeszcze jakieś uwagi?

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Ja mam „ten kraj”. On nie jest w cudzysłowie.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Cudzysłów jest błędnie umiejscowiony.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Aaa, no właśnie.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

„O statystyce Polski adresowaną do tych, którzy chcieli ten kraj oswobodzić, i którzy chcieli w nim rządzić” – dopiero tu jest koniec cudzysłowu.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

To przenieśmy jakoś ten cytat.

**Legislator Anna Jakubik:**

Proszę pana posła, w takim razie ten cytat zamykający ma nie być po wyrazie „Polski”?

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Po „rządzić”. Pan kustosz tak mi odpowiedział.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Ale tam w tym momencie jest wtrącenie. Albo wskazanie, do kogo jest adresowany. W tytule nie było: „adresowaną do”.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Chyba trzeba otworzyć drugi cudzysłów.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Ale wtedy nie będzie wiadomo, dlaczego ten cudzysłów jest.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Najprawdopodobniej cudzysłów będzie przed „ten kraj” i będzie kończył się na „rządzić”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

To jest źle napisane.

**Legislator Anna Jakubik:**

Przepraszam, mogę?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Proszę o uwagę, zgłasza się Biuro Legislacyjne. Bardzo panią proszę.

**Legislator Anna Jakubik:**

Czy dobrze rozumiemy, że „O statystyce Polski” powinno być w jednym cudzysłowie?

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Tak, dokładnie.

**Legislator Anna Jakubik:**

Potem „adresowaną do tych”. I tu powinien być nowy cudzysłów.

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

Przed „którzy”.

**Legislator Anna Jakubik:**

Przed „którzy”, tak?

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Tak jest.

**Legislator Anna Jakubik:**

I będzie: „którzy chcieli ten kraj oswobodzić, i którzy chcieli w nim rządzić”. Zamykamy.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Kropka, zamknięcie cudzysłowu.

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

Dokładnie. O to chodzi. To jest wtedy zrozumiałe.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Jest zrozumiałe, panie pośle?

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

No jest.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Znowu pytanie, czy państwo weźmiecie to na siebie, czy potrzebujecie na piśmie?

**Legislator Anna Jakubik:**

Tak, w ramach upoważnienia.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czy są jeszcze z państwa strony jakieś inne uwagi do akapitu nr 5?

Nie, nie ma. Nie widzę, nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła i przyjęła projekt akapit nr 5 wraz z poprawkami zaproponowanymi przez panie i panów posłów, a zaakceptowanymi przez posła wnioskodawcę. Dziękuję.

Przechodzimy do akapitu nr 6, zaczynającego się od słów: „Działalność edukacyjną”.

Czy są uwagi do akapitu nr 6?

Nie widzę.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Jest uwaga.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Poseł wnioskodawca.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Zamiana słów „w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Policji” na „departamentem w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji”. To jest kolejne doprecyzowanie.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czyli doprecyzowanie ówczesznie obowiązującej nazwy.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Zgłaszam też w formie poprawki.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czy ktoś z państwa ma jeszcze uwagi do akapitu nr 6?

Pani przewodnicząca Gosek-Popiołek.

**Poseł Daria Gosek-Popiołek (Lewica):**

W tej uchwale jest bardzo dużo informacji i, szczerze mówiąc, obawiam się, że może ona być zbyt szczegółowa. Mam więc sugestię, bo wydaje mi się, że ze zdania „Działalność edukacyjną Staszic kontynuował po upadku Napoleona w epoce Królestwa Kongresowego (...)” bez szkody

dla tekstu można byłoby wykreślić „po upadku Napoleona” tak, by było „kontynuował w epoce Królestwa Kongresowego”.

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

Lewica nie chce upadku Napoleona?

**Poseł Daria Gosek-Popiołek (Lewica):**

Nie o to chodzi, panie pośle. Wydaje mi się, że to jest wiadome samo z siebie.

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

Epoka Królestwa Kongresowego?

**Poseł Daria Gosek-Popiołek (Lewica):**

Tak, ale to tylko sugestia. Ale nie będę się o to kłócić, bo nie chodzi mi o to, żeby się z tym sprzeczać.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pani przewodnicząca, podejrzewam, że osobom piszącym chodziło o szersze ujęcie kontekstu, żeby był zrozumiały. Bo chyba rozpoznawalność Napoleona jest większa niż Księstwa Warszawskiego. Przepraszam bardzo.

Ale poseł wnioskodawca chciałby zabrać głos.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Chciałbym podtrzymać głos pana przewodniczącego i pana posła, bo takie uchwały muszą też czemuś służyć. One służą edukacji, pokazują również kontekst historyczny tych osób, które w ten sposób honorujemy, bo trzeba pamiętać, że każda taka okazja jest dobra, żeby troszkę nowych wiadomości i wiedzy przekazać.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze. Nie widzę żadnych innych zgłoszeń. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła akapit nr 6 wraz z zaproponowanymi poprawkami i go przyjęła.

Przechodzimy do akapitu nr 7, zaczynającego się od słów: „Jako właściciel kilku wsi”.

Czy są uwagi do akapitu nr 7?

Nie widzę. W związku z tym, że nie ma żadnych uwag, stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła i przyjęła akapit nr 7.

Przechodzimy do akapitu nr 8, jednozdaniowego, zaczynającego się od słowa: „Testamencie”.

Czy są uwagi do akapitu nr 8?

Przepraszam, pani przewodnicząca Lichocka. Bardzo proszę.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Nam zależy na tych Bielanych, prawda?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

A OK. Dobrze, dobrze.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

W związku z tym wydaje mi się, że w tym akapicie, po pierwszym jego zdaniu można dopisać zdanie: „Został pochowany na terenie dawnego kościoła Kamedułów na warszawskich Bielanych”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Bardzo ładnie.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Dziękuję.

Pan poseł złoży tę poprawkę.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Przejmuję ją i dopisuję do...

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Bierze pan na siebie jako zgłoszenie.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Tak.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czy są jakieś inne uwagi?

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

„Przy dawnym”, tak jak tutaj.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Jak wolisz.

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

Z „przy” jest krócej.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Wspaniała współpraca.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Nie jest w kościele, ja wiem. Nie „na terenie dawnego kościoła” tylko „przy dawnym kościele”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Tak chyba nawet ładniej brzmi.

**Legislator Anna Jakubik:**

Przepraszam...

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Moment, bo jeszcze Biuro Legislacyjne chciałoby zabrać głos. Bardzo proszę.

**Legislator Anna Jakubik:**

To tylko doprecyzowanie. Czy to ma być do akapitu nr 7?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Tak.

**Legislator Anna Jakubik:**

Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Ostatnie zdanie w akapicie nr 7.

Czy byłby pan łaskaw przeczytać, jak akapit nr 7 miałby brzmieć w całości?

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

W testamencie cały swój majątek przekazał na cele społeczne, dobroczynne i charytatywne, chcąc «być narodowi użytecznym». Został pochowany przy dawnym kościele Kamedułów na warszawskich Bielanych”

OK?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Cieszę się. Dziękuję bardzo.

Stwierdzam, że Komisja przyjęła i rozpatrzyła akapit nr 8 wraz z poprawkami.

Przechodzimy zatem do akapitu nr 9, który jest akapitem ostatnim.

Bardzo proszę. Czy są jakieś uwagi? Pan poseł wnioskodawca coś ma?

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

OK. Pan poseł Babinetz, bardzo proszę.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

Chcę tylko wrócić do tego, że lepiej by było: „pragnie upamiętnić Stanisława Staszica w 200. rocznicę śmierci”. Tylko że Stanisław Staszic już dwa razy jest wspomniany w tym fragmencie.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Ale to chyba jest dobre zdanie. „Mając na uwadze życie Stanisława Staszica jak i Jego wpływ (...)” – to chyba jest dobrze.

**Legislator Anna Jakubik:**

Droży państwo, na szybko. Ponieważ ten Stanisław Staszic...

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Uwaga, uwaga. Biuro Legislacyjne mówi.

**Legislator Anna Jakubik:**

...w tym krótkim akapicie wystąpi nam wówczas trzy razy.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

Ale jest z tego wyjście.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pan proponuje wyjście, sama wyjdę.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

„Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w 200. rocznicę śmierci pragnie upamiętnić”. Można tylko przesunąć szyk i by było.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

A mógłby pan powiedzieć w pełnym zdaniu, co panu w duszy gra? Cały akapit.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

„Mając na uwadze życie Stanisława Staszica jak i jego wpływ na dzieje Polski Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w 200. rocznicę śmierci pragnie upamiętnić tego wybitnego Polaka i ustanawia rok 2026 Rokiem Stanisława Staszica”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czy poseł wnioskodawca akceptuje?

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Jeżeli jest taka wola Wysokiej Komisji, to oczywiście.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Panie pośle, wola Komisji wolą Komisji, ale co panu w duszy gra?

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Sens absolutnie się nie zmienił. Przestaliśmy dwa słowa.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Ponieważ widzę, że jest akceptacja, to poprosiłbym pana posła Babinetza o przedstawienie tejże poprawki na piśmie. Ma pan ją?

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

Na razie nie mam.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

Można jeszcze jedną uwagę?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Można.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

Co prawda wyjaśniłem już z Biurem Legislacyjnym, że chyba jest wszystko dobrze, ale jeszcze się upewnię. Chodzi mi o akapit nr 5, o tytuł broszury. Jak rozumiem, fragment akapitu brzmi w tej chwili w ten sposób: „napisał i wydał broszurę «O statystyce Polski»” adresowaną do tych «którzy chcieli ten kraj oswobodzić i którzy chcieli w nim rządzić». Najwyraźniej tytuł tej broszury – jak podają strony różnych bibliotek – brzmiał: „O statystyce Polski: krótki rzut wiadomości potrzebnych tym, którzy ten kraj chcą oswobodzić, i tym którzy w nim chcą rządzić”. To jest jakiś drobiazg, ale jeśli to jest tytuł.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Może najpierw zamknęlibyśmy kwestię ostatniego akapitu, dobrze?

Pytanie do Biura Legislacyjnego – czy ja mogę prosić o przyjęcie bez poprawki na piśmie?  
Bo ona za chwile będzie.

**Legislator Anna Jakubik:**

Tak.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

OK. Proszę państwa, stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła i przyjęła akapit nr 9 wraz z poprawkami.

Zwracam się do Biura Legislacyjnego, bo w sumie dywagujemy na temat właściwej nazwy utworu. Czy w tej sytuacji musi to być poprawka na piśmie? Czy musimy do tego wracać, czy też Biuro Legislacyjne i językoznawcy mogą ustalić, jaka jest poprawna wersja tytułu utworu? Bo wtedy byśmy was upoważnili.

**Legislator Anna Jakubik:**

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, niestety musimy to ustalić tu i teraz na posiedzeniu Komisji. I pan poseł wnioskodawca – czy któryś inny poseł – musi to dostarczyć na piśmie.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

OK. Czyli nie możemy pójść tą ścieżką?

**Legislator Anna Jakubik:**

To jest jednak tytuł, trudno więc później to ustalać i zmieniać. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze. To w tej sytuacji poprosiłbym pana posła Głowskiego o skonsultowanie się z panem posłem Babinetzem, żebyście wspólnie i w porozumieniu ustalili, który tytuł jest właściwy.

**Poseł Henryk Szopiński (KO):**

Myślę, że wystarczy tylko w tych dwóch wypadkach zamienić słowo „chcieli” na „chcą”. I wtedy będzie już poprawnie.

**Legislator Anna Jakubik:**

Przepraszam, ale jeśli to jest jakiś cytat czy fragment tytułu...

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

To nie możemy zmieniać.

**Legislator Anna Jakubik:**

...to nie możemy sobie tak swobodnie i dowolnie zmieniać.

**Poseł Henryk Szopiński (KO):**

Ale to jest właśnie w tytule tej broszury.

**Legislator Anna Jakubik:**

No właśnie, dlatego chodzi nam o to, aby prawidłowo tutaj przytoczyć. Przepraszamy, ale my niestety nie znamy prawidłowego tytułu.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Proszę nie przepraszać. Tak też się zdarza. Są różne źródła. I różnie podają nie tylko tytuły, które są rozciągliwe, rozciągnięte, ale też czasami nazwiska.

Moment, bo pan poseł Babinetz pracuje nad ostatnim akapitem. Jak skończy, to wtedy porozmawiamy na temat tego, o czym w tej chwili rozmawiamy.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Czy można? Bo cały tytuł brzmi: „O statystyce Polski: krótki rzut wiadomości potrzebnych tym, którzy ten kraj – pisany przez «y» – chcą oswobodzić, i tym którzy w nim chcą rządzić”. W związku z tym pojawiła się propozycja zmiany czasu: „adresowaną do tych, którzy chcieli ten kraj oswobodzić, i którzy chcieli w nim rządzić”. Może wykreślić ten fragment w całości?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Proszę panią z Biura Legislacyjnego.

**Legislator Anna Jakubik:**

Przepraszam bardzo, ale proszę mnie poprawić, bo państwo jesteście specjalistami w tej dziedzinie. A może po prostu: „napisał i wydał broszurę” i przywołać cały, pełen, długi tytuł bez „adresowaną do tych”. Po prostu przywołać cały tytuł w cudzysłowie i wówczas nie będzie problemu. Ale to proszę rozważyć merytorycznie. To taka propozycja na szybko.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pani przewodnicząca Lichocka, poseł Babinetz.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Przyznam szczerze, że jestem przeciwniczką umieszczania całego tytułu tej broszury. Wydłuża i spowalnia tempo uchwały. Gdybyśmy wszystkie tytuły chcieli tu dać w oryginale, w pełni, to byłyby kolejne akapity. Wydaje mi się, że zwyczajem jest, iż długie tytuły – i barokowe, i oświeceniowe – robi się z wielokropkiem. „O statystyce Polski...” – wtedy wiemy, że nie jest to pełny cytat. I poprzez ten normalnie uznawany i przyjmowany nie wydłużamy w nieskończoność tekstu uchwały, który i tak jest dosyć długi.

Natomiast wydaje mi się, że cała reszta akapitu wtedy spokojnie się broni.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

OK. Proszę posła wnioskodawcę o opinię.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Chciałbym podtrzymać propozycję, która padła, żeby nie przepisywać całego tytułu, a faktycznie zostawić „O statystyce Polski...”. Z tym, że wtedy zostawiłbym – już pomijając cudzysłów – te następne zdania, które wynikają. Pan poseł Gliński zwrócił tutaj uwagę, że może nie są jasne. Ale z drugiej strony – ci, którzy zająrzą, będą wiedzieli, że tytuł lepiej brzmiał.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Moment, bo chyba w oryginale to jest lepiej ujęte. Tam jest to lepiej rozwiązane. Wydaje mi się, że to pierwsze zdanie z oryginału – Piotrze, poprosiłabym, żebyś też zobaczył, bo miałeś do tego uwagi – należy przywrócić, zamiast rozbić na dwa, jak to jest w tekście zredagowanym przez Biuro Legislacyjne.

**Legislator Anna Jakubik:**

Pani poseł ma na myśli pierwsze zdanie z druku z przedłożenia, tak?

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Tak.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Ja niestety tego nie mam.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Wtedy po prostu nie mamy wtrącenia „Jednocześnie przestrzegał ich”, natomiast oddajemy charakter tekstu Staszica.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

Widzę w takim zapisie pewną niekonsekwencję. Bo rozumiem, że można dać dokładnie cały tytuł – co uważam za ciekawe, bo wtedy te tytuły pracy były wtedy skomplikowane i dłuższe. Ale jeśli chcemy uprościć i dajemy tylko fragment tytułu „O statystyce Polski” – co jest też w pełni dopuszczalne – to wtedy nie powinno być później, w następnych słowach „którzy chcieli ten kraj oswobodzić, i którzy chcieli w nim rządzić”, bo to de facto jest prawie dosłownie dalsza część tytułu. Albo dajemy tylko „O statystyce Polski” i potem na przykład: „którzy chcieli oswobodzić Polskę i w niej rządzić”, albo to usuwamy. A nie, że cytujemy dalej tytuł, ale udajemy, że nie jest tytułem i zmieniamy „chcą” na „chcieli”.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Mam w takim razie nowelizację. Proponuję, żeby to zdanie z oryginału, z przedłożenia – bo na tym się opieram – brzmiało tak: „W chwili powstania Księstwa Warszawskiego napisał i wydał broszurę «O statystyce Polski...» adresowaną do tych, którzy «chcieli ten kraj oswobodzić», i którzy chcieli w nim rządzić «przestrzegając zarazem ich, aby właściwie użytkowali z czasu»”. I mamy dwa kolejne cytaty z tytułu, skracając go.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

Nie mamy. W tytule było „chcą”, a nie „chcieli”.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Dobrze, to: „którzy «chcą ten kraj oswobodzić»”

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

To w sumie wycinamy ten „krótki rzut”, to kilka słów, a potem dalej cytujemy tytuł.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Tak, przede wszystkim wycinamy staropolszczyznę.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

No może można... Ale musi być wtedy „chcą”

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Skracamy.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

No dobrze.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

I w ten sposób to jest.

Czy wie pan, jak to zrobić, czy napisać?

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Rozumiem, że miałyby to brzmieć tak: „Po powstaniu Księstwa Warszawskiego napisał i wydał broszurę «O statystyce Polski...» adresowaną do tych, którzy...

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

„Chcieli ten kraj oswobodzić”.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

„Chcą”.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

„Chcą ten kraj oswobodzić”. Moment, otworzę sobie.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

„Którzy ten kraj chcą” – musi być inny szyk.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Dobrze. Ale przed „którzy” dajemy cudzysłów, Piotrze?

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

No tak, bo dosłownie to brzmi...

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

„Którzy ten kraj chcą oswobodzić”. Koniec cytatu.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Nie, nie. Od razu do końca.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

Nie. „I tym którzy chcą rządzić” to jest dosłownie dalszy ciąg tytułu, więc nie trzeba tu w środku kończyć cudzysłowem.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Czyli w takim razie, jakie byłoby to pierwsze zdanie?

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Jeszcze raz: „adresowaną do tych, «którzy ten kraj chcą oswobodzić i tym, którzy w nim chcą rządzić»”

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

A „przestrzegając zarazem ich, aby właściwie użytkowali z czasu”?

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Tak jest.

**Posel Jacek Świat (PiS):**

No nie, już bez przesady.

**Posel Joanna Lichocka (PiS):**

To też jest. To masz w kolejnym zdaniu. Dlatego chciałam wyrzucić to „jednocześnie” i wrzucić to do jednego zdania.

**Legislator Anna Jakubik:**

Dokładnie. Też możemy.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Może tak być?

**Posel Joanna Lichocka (PiS):**

Chyba że uważasz Jacku, że resztę tego tytułu można po prostu usunąć?

**Posel Henryk Szopiński (KO):**

Wydaje mi się, że jest propozycja posła wnioskodawcy.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Przepraszam bardzo, głos chciałoby zabrać Biuro Legislacyjne.

Bardzo panią proszę.

**Legislator Anna Jakubik:**

Dziękuję bardzo.

Droży państwo, proszę się zastanowić, czy jednak nie będzie dualizmu. Ponieważ mamy tytuł „O statystyce Polski...”, z wielokropkiem, w którym zawiera się dalsza część tytułu. I dalej piszemy to samo, znowu przytaczamy fragment z tego tytułu.

**Posel Joanna Lichocka (PiS):**

Skracamy.

**Legislator Anna Jakubik:**

Tak, ale tytuł zawiera się zarówno w wielokropku, jak w i tym, co chcemy napisać w kolejnym cudzysłowie.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Bardzo proszę, pani przewodnicząca Augustyn.

**Posel Urszula Augustyn (KO):**

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, znowu jesteśmy w punkcie wyjścia. Myślę, że ci, którzy piszą uchwały, robią to tak, żeby były przemyślane i przygotowane. Jak zaczynamy interpretować, to się potem okazuje, że 70 razy zmieniamy, narobimy bałaganu i nie wiemy już naprawdę, o co nam chodzi. Proponuję, żebyśmy wrócili do pierwotnego brzmienia po poprawkach Biura Legislacyjnego, czyli zaczynamy od słów: „Po powstaniu Księstwa Warszawskiego”. I nie kombinujemy, tylko zrobmy to jako omówienie.

Czyli całość brzmiałaby następująco: „Po powstaniu Księstwa Warszawskiego, napisał i wydał broszurę «O statystyce Polski» adresowaną do tych, którzy chcieli kraj oswobodzić i którzy chcieli w nim rządzić”. I dalej tak jak w tekście. Wyrzucamy tylko zaimek, który się panu posłowi nie podobał.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

„Ten”.

**Posel Urszula Augustyn (KO):**

Tak. I słusznie, bo on nie musi być i w ogóle nie jest potrzebny. I nie kombinujemy z 10 poprawkami.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Jak pani poseł mówi, że coś słusznie powiedziałem, to mnie to aż rozczula.

**Poseł Urszula Augustyn (KO):**

Niech pan sobie nagra, bo to jest rzadkość, proszę pana.

**Poseł Piotr Gliški (PiS):**

Dokładnie. Ale to państwo polskie nas tutaj nagrywa. Tak że mamy to.

**Poseł Urszula Augustyn (KO):**

Mamy w odniesieniu do pana.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Słuchajcie, drodzy państwo. Pani przewodnicząca Augustyn zaproponowała przede wszystkim czytelną, zrozumiałą poprawkę.

**Poseł Urszula Augustyn (KO):**

Ona taka była, wycieliśmy tylko jeden zaimek.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Tak jest.

Czy pan poseł Głowski chciałby się ustosunkować do poprawki proponowanej przez panią przewodniczącą Augustyn.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Poprawka tak naprawdę polega na tym, żeby wykreślić słowo „ten”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Panie pośle, pytam pana konkretnie. Czy ona się panu podoba, czy panu się nie podoba?

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Konkretnie odpowiadam. Może przeczytam, jak ma być.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Bardzo proszę.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

„Po powstaniu Księstwa Warszawskiego, napisał i wydał broszurę „O statystyce Polski» adresowaną do tych, którzy chcieli kraj oswobodzić i którzy chcieli w nim rządzić. Jednocześnie przestrzegali (...)”. I dalej jedziemy już z tym tekstem.

**Poseł Urszula Augustyn (KO):**

Bardzo dobrze.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Bardzo dobrze?

**Poseł Urszula Augustyn (KO):**

Tak.

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Proszę państwa, wróciliśmy do akapitu nr 5. W związku z tym...

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

A to ja mam jeszcze taką uwagę...

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Jezus Maria.

**Poseł Piotr Babinetz (PiS):**

Ale upraszczającą.

**Poseł Elżbieta Gapińska (KO):**

Już nawet pan poseł Gliški się zgodził.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze.

**Posel Piotr Babinetz (PiS):**

Proszę posłuchać. Jeżeli to nie jest cytat, jeżeli to nie jest tytuł, to powinno być: „którzy chcieli kraj oswobodzić i w nim rządzić”. Bo jeżeli powtarzamy drugi raz „którzy chcieli”, to jest powtarzanie tytułu. Po co? Jeżeli to ma być zrozumiałe, to: „adresowaną do tych, którzy chcieli kraj oswobodzić i którzy chcieli w nim rządzić”. Bez powtarzania „którzy chcieli”.

**Posel Urszula Augustyn (KO):**

To jest nawiązanie do tego tytułu. Tyle.

**Posel Piotr Babinetz (PiS):**

Podobno miało być przejrzystość i zrozumiale, więc...

**Posel Urszula Augustyn (KO):**

Jest. My rozumiemy.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Przepraszam, że zaczynam być formalistą, ale inaczej z tego nie wyjdziemy. Mam pytanie natury formalnej. Panie pośle – zwracam się do pana posła Babinetza – zgłasza to pan jako poprawkę? Jeżeli tak, to musimy procedować. Jak pan nie zgłasza, ma pan tylko uwagę, to wtedy...

**Posel Piotr Babinetz (PiS):**

No nie, to jest kwestia decyzji przedstawiciela wnioskodawców.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Zaakceptował był propozycję pani poseł Augustyn.

OK, pan nie ma formalnej poprawki?

**Posel Piotr Babinetz (PiS):**

Nie.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję bardzo, że pan nie ma poprawki w tej kwestii.

Panie i panowie, wróciliśmy do akapitu nr 5. Pan poseł wnioskodawca zaaprobował jego brzmienie w wersji zaproponowanej przez panią przewodniczącą Augustyn. Czy pani ma to na piśmie, pani poseł?

**Posel Urszula Augustyn (KO):**

Tak. Wykreślić słowo „ten”. Już piszę.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czy Biuro Legislacyjne bierze to na siebie? Czy musicie to mieć na piśmie?

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Panie przewodniczący, zgłaszam to już jako kolejną poprawkę.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze.

Panie i panowie, poprawka jest na piśmie. Stwierdzam, że nasza szacowna Komisja rozpatrzyła akapit nr 5 wraz z kolejną naniesioną poprawką i go przyjęła.

Droży państwo, zadaję ważne pytanie. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia przez Komisję Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu projektu uchwały dotyczącej ustanowienia roku 2026 Rokiem Stanisława Staszica w wersji zaproponowanej przed chwilą wraz z naniesionymi poprawkami?

**Posel Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Zgłaszam sprzeciw.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czyli rozumiem, że pan poseł domaga się głosowania. OK.

Panie i panowie, mamy sprzeciw.

**Posel Joanna Lichocka (PiS):**

Dlaczego pan poseł nie zgłaszał poprawek?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pani poseł, wtedy byśmy siedzieli do godz. 19.00.

**Poseł Elżbieta Gapińska (KO):**

Nie możemy, bo mamy głosowanie.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Droga pani przewodnicząca, za chwilę głosujemy. Karty. Jeżeli ktoś z państwa jej nie ma, to sekretariat posiada rezerwę.

Zwracam się do państwa parlamentarzystów – przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem projektu uchwały wraz z naniesionymi poprawkami? Kto jest przeciw? Kto wstrzymał się od głosowania?

Dziękuję uprzejmie. Zamykam głosowanie. Proszę o podanie wyników.

Głosowało 19 parlamentarzystów. Za było 18, przeciw – 1, nikt się nie wstrzymał.

Stwierdzam, że Komisja większością głosów przyjęła projekt uchwały.

Pozostaje nam ostatnia czynność, a mianowicie wybór posła sprawozdawcy. Panie pośle – zwracam się do pana posła Głowskiego – pan nie jest członkiem tejże Komisji. W związku z tym nie może pan być sprawozdawcą komisyjnym (kimś innym jest sprawozdawca klubowy). Dlatego pozwalam sobie zgłosić posła z Wielkopolski, pana Henryka Szopińskiego, jako komisyjnego sprawozdawcę. Czy pan poseł wyraża zgodę?

**Poseł Henryk Szopiński (KO):**

Wyrażam zgodę. Będę zaszczycony.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję.

Czy są inne kandydatury?

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Poseł Mieszkowski.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pani zgłasza posła Mieszkowskiego, pani przewodnicząca?

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Nie wiem, czy się zgodzi.

**Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Oczywiście.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Tak, to zgłaszam posła Mieszkowskiego.

**Legislator Urszula Sęk:**

No to musimy głosować.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Musiałem zapytać w sprawie innej kandydatury.

Nie rozumiem.

Poseł Mieszkowski nie zgadza się i wycofuje swoją kandydaturę.

OK. Panie i panowie, wybraliśmy posła sprawozdawcę.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Nie, nie, nie. Jeżeli pan poseł Mieszkowski się nie wycofał...

**Poseł Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Wycofał się.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Wycofał się.

Pani przewodnicząca, dziękuję za zgłoszenie kandydatury posła Mieszkowskiego, a panu za wycofanie się.

Panie i panowie, zamknęliśmy punkt nr 1 i przechodzimy do rozpatrzenia punktu nr 2.

**Posel Piotr Głowski (KO) – spoza składu Komisji:**

Chciałem bardzo podziękować Wysokiej Komisji.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję panu posłowi sprawozdawcy i kierownictwu Muzeum Stanisława Staszica w Pile. Jeżeli mają państwo inne obowiązki, to mogą się państwo oddalić albo pójść na spacer. Jak państwo są zainteresowani przebiegiem prac, to możecie państwo zostać.

W związku z tym życzymy miłego popołudnia.

Panie pośle, proszę uzgodnić poprawki z Biurem Legislacyjnym.

Uwaga, przechodzimy do rozpatrzenia punktu nr 2 porządku dziennego.

Informuję, że w dniu 6 maja br. marszałek Sejmu skierował projekt uchwały z druku nr 1220 do pierwszego czytania do Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu. Jest to projekt dotyczący ustanowienia roku 2026 Rokiem Mieczysława Fogga.

Chciałbym powitać pana Michała Fogga, który jest prawnikiem pana Mieczysława Fogga. Dzień dobry panu.

Przystępujemy zatem do pierwszego czytania. Bardzo proszę panią poseł Dominikę Chorośńską o przedstawienie uzasadnienia projektu.

**Posel Dominika Chorośńska (PiS):**

Szanowny panie przewodniczący, droga Komisjo, zwracam się z prośbą o ustanowienie roku 2026 Rokiem Mieczysława Fogga, gdyż tego roku przypada 125. rocznica urodzin nestora polskiej piosenki. Śpiewał cały XX wiek – przed wojną, w czasie wojny, po wojnie. Ze względu na swoją długą karierę jeszcze za życia stał się symbolem polskiej kultury XX w.

Nie był tylko gwiazdą estrady. Jako 18-letni ochotnik walczył w wojnie polsko-bolszewickiej, gdzie został ranny. We wrześniu 1939 r. wraz z Hanką Ordonówną śpiewał na dworcu dla powracających z frontu żołnierzy. Wziął udział w powstaniu warszawskim jako żołnierz Armii Krajowej, ale także przez 63 dni dał 104 koncerty – śpiewał na barykadach, w szpitalach, w kanałach. Zyskał sobie przydomek pieśniarza Warszawy. Występował w kawiarniach dostępnych dla polskiej publiczności. W czasie okupacji pomagał również swoim żydowskim przyjaciółom. W uznaniu za tę pomoc Instytut Jad Waszem w Jerozolimie nadał mu tytuł Sprawiedliwego Wśród Narodów Świata.

Mieczysław Fogg jest jednym z najpopularniejszych polskich piosenkarzy XX wieku, można powiedzieć ikoną polskiej kultury. Dlatego proszę, by szanowna Komisja ustanowiła rok 2026 Rokiem Mieczysława Fogga. I tu moja prośba, panie przewodniczący – swoją uchwałą uzasadniłam krótko, dlatego chciałabym oddać głos panu prawnukowi Michałowi Foggowi, gdyż ma on też swoje obowiązki, a my mamy głosowania. Jeśli więc można...

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Ależ oczywiście, że tak.

Widzę, panie pośle. Tylko nie w tej części – w dyskusji ogólnej jak najbardziej.

A w tej chwili poprosiłbym pana Michała Fogga. Bardzo proszę. I proszę pomóc uruchomić urządzenie.

**Prezes Fundacji Retro im. Mieczysława Fogga Michał Fogg:**

Dzień dobry państwu. Dziękuję państwu za głos.

Droży państwo, Mieczysław Fogg, którego 125. rocznica urodziny przypadnie dokładnie w roku 2026: warszawiak, Polak, nestor polskiej piosenki, ambasador polskiej piosenki występujący przez 60 lat na wszystkich kontynentach w ponad 100 krajach, docierający do miejsc, z którymi do dziś nie mamy żadnych kontaktów i rozślawiający polską piosenkę, polską kulturę poza granicami ojczyzny.

Mieczysław Fogg to nie tylko symbol piosenki i artysty, którym stał się już za życia, ale również bardzo ważna postawa patriotyczna. Jak wspomniała pani poseł, już jako nastolatek wstępuje do wojska jako ochotnik. Walczy w obronie Wilna pod samym marszałkiem Piłsudskim. Zwieńczenie walki to rok 1939. Bronią, którą władza najlepiej, była piosenka. Przez 63 dni powstania zagrał 104 koncerty, był trzykrotnie ranny.

Później miały miejsce kolejne jego działania – z jednej strony artystyczne, ale z drugiej bardzo ważne społecznie. „Café Fogg” była pierwszą kawiarnią na ruinach Warszawy, miejscem, gdzie Polacy wreszcie mogli być Polakami. Fogg Record – pierwsza wytwórnia płytowa w wolnej Polsce – została zarekwirowana, zabrana dekretem Bieruta, ale to pradziadka nie zniechęciło.

Występował na scenie kolejne 40 lat, śpiewając zakazane „Czerwone maki na Monte Cassino”. Dzięki niemu, jego staraniom i jego wsparciu finansowym wybudowano pomnik powstańców Warszawy na placu Powstańców Warszawy. Sam zresztą go odsłaniał.

Droży państwo, Mieczysław Fogg jest ikoną wartą przypomnienia szczególnie pokoleniom młodszemu niż moje, które jeszcze może go pamiętać. Dziękuję za uwagę.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Bardzo dziękuję panu Michałowi Foggowi.

Pan poseł Samborski chciałby w tej chwili zabrać głos w dyskusji ogólnej.

**Poseł Tadeusz Samborski (PSL-TD):**

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, jak to dobrze, że mamy w gronie posłów prawdziwych artystów, bo pani Dominika Chorościńska przyszła z dobrym tematem. W pełni to akceptuję, a próbuję i z wielkim zadowoleniem przyjmuję taką inicjatywę, bo rzeczywiście chodzi o postać, która łączyła wielki talent z ogromnym zaangażowaniem patriotycznym. Same wyczyny bojowe, wojskowe, wystarczyłyby już, żeby uczcić takiego człowieka. A jeśli do tego jeszcze uwzględnimy to, jako to był potencjał twórczy, jaka godna podziwu kondycja artystyczna, w jaki sposób piosenki były przekazywane... „Ta ostatnia niedziela” wzruszała tak głęboko, że ponoć w 1938 r. komenda garnizonu w Brześciu nad Bugiem wydała zakaz wykonywania tego utworu na dansingach, bo paru oficerów popełniło samobójstwo z rozczulenia. To może być tylko w kategoriach opowiadki, natomiast rzeczywiście były to wzruszające pieśni i wykonania.

Szczegółowo rzecz biorąc, to raczej nie śpiewał dla żołnierzy powracających z frontu, bo w 1939 r. oni już nie przyjeżdżali na żadne dworce, tylko byli rozproszeni, gonieni i tak dalej. Myślę, że śpiewał dla wyjeżdżających na front. Ale to szczegół bez znaczenia. Postać ze wszech miar zasługuje na to, abyśmy uchwalili rok 2026 właśnie Rokiem Mieczysława Fogg. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję, panie pośle.

Bardzo proszę pana posła.

**Poseł Henryk Szopiński (KO):**

Dziękuję bardzo.

Chciałem poprzeć głos mojego poprzednika. Też uważam, że powinniśmy uczcić, upamiętnić człowieka, który walczył o ojczyznę nie tylko bronią, bo do tej pory przyjmowaliśmy uchwały dotyczące postaci przelewających krew, a artyści, którzy wykonywali muzykę lekką, łatwą i przyjemną w oczach społeczeństwa z reguły nie zasługiwali na takie pomnikowe upamiętnienie. Chciałbym, żebyśmy przełamali ten niedobry schemat i zwyczaj. Takie osoby jak Mieczysław Fogg jak najbardziej zasługują na upamiętnienie. Tym bardziej, że w trudnych czasach piosenka była jednym z narzędzi walki o polskość, ku pokrzepieniu serc. Fogg był właśnie ikoniczną postacią, która wprowadzała to w czyn, więc jak najbardziej popieram. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś jeszcze?

Nie widzę, nie słyszę. Szanowni państwo, Zamykam dyskusję.

Stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu uchwały z druku nr 1220.

Przystępujemy zatem do rozpatrzenia projektu uchwały.

Pani poseł – zwracam się do pani poseł Chorościńskiej – czy pani ma przed oczyma wersję po Biurze Legislacyjnym?

**Poseł Dominika Chorościńska (PiS):**

Tak.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Jakie jest pani zdanie na temat poprawek?

**Poseł Dominika Chorościńska (PiS):**

Zgadzam się ze wszystkimi. Przyjmuję je.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

OK. Przypomnę, że jakiekolwiek poprawki będą niezbędne na piśmie wraz z krótkim uzasadnieniem.

Panie i panowie, przechodzimy do rozpatrzenia tytułu uchwały.

Czy są uwagi co do samego tytułu uchwały?

Nie widzę, nie słyszę. Dziękuję. Stwierdzam, że tytuł uchwały został rozpatrzony i przyjęty przez Komisję.

Przechodzimy zatem do akapitu nr 1.

Czy są uwagi?

O ile dobrze widziałem – pan poseł Giżyński. Bardzo proszę.

**Posel Szymon Giżyński (PiS):**

Może mam inną wersję?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pracujemy w wersji z poprawkami wyczerpionymi albo napisanymi wyboldowaną czcionką.

**Posel Szymon Giżyński (PiS):**

Mam wersję, którą dostałem przed chwilą od pani sekretarz.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Udostępnicie panu posłowi wersję, na której pracujemy.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Pan powie, co chce powiedzieć.

**Posel Szymon Giżyński (PiS):**

No to mówię. Niepotrzebne jest mi ponaglanie.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Przepraszam.

**Posel Szymon Giżyński (PiS):**

Akapit nr 1. Uważam, że informacja, iż Mieczysław Fogg „był synem sklepikarki i kolejarza” i postawienie jej w opozycji do tego, że „sprzedał ponad 25 milionów egzemplarzy swoich płyt” nie są potrzebne.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Jak to nie?

**Posel Szymon Giżyński (PiS):**

Uważam, że ten akapit – bardzo merytorycznie potrzebny i pokazujący wszystkie dokonania artystyczne w odpowiednich proporcjach i skali – powinien być zapisany inaczej. W moim przekonaniu pierwsze zdanie powinno brzmieć: „W roku 2026 przypada 125 rocznica urodzin Mieczysława Fogg (właściwie Mieczysława Fogiela) – artysty, który sprzedał ponad 25 milionów egzemplarzy swoich płyt”. To koniec tego zdania. Dalej: „Koncerty z jego udziałem w kraju i za granicą osiągnęły liczby kilkudziesięciu tysięcy”. To koniec drugiego zdania. I trzecie w tej sekwencji: „W repertuarze miał łącznie ponad 2000 utworów”. Koniec i to są te trzy komunikaty zapisane przy pomocy prostych zdań”.

**Posel Elżbieta Gapińska (KO):**

Ale dlaczego?

**Posel Joanna Lichocka (PiS):**

Dlaczego?

**Posel Elżbieta Gapińska (KO):**

Przecież jest dobrze napisane. Po co to robić...

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Słuchajcie, proponuję, żebyśmy nie polemizowali poza mikrofonem. Każdemu udzielę głosu. Proszę dać się panu posłowi wypowiedzieć.

Widzę, panie pośle.

**Posel Joanna Lichocka (PiS):**

Zostawić tak, jak jest.

**Posel Elżbieta Gapińska (KO):**

Zostawić tak, jak jest.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze. Słuchajcie, wszyscy się wypowiedzą, a na koniec propozycję skomentuje pani poseł Chorościńska.

Pan poseł Szopiński.

**Posel Henryk Szopiński (KO):**

Mam poprawkę trochę podobną, choć nie aż tak daleko idącą. Uważam, że nie można postawić literki „a” we fragmencie: „był synem sklepikarki i kolejarza, a sprzedał ponad 25 milionów egzemplarzy swoich płyt”. Uważam, że to „a” jest absolutnie niepotrzebne.

**Posel Krzysztof Piątkowski (KO):**

Tak jest.

**Posel Henryk Szopiński (KO):**

Postawiłbym tutaj kropkę. I od nowego zdania: „Sprzedał ponad 25 milionów egzemplarzy swoich płyt”. I reszta zostaje.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze.

Potem był pan poseł Ściebiorowski. Później pan poseł Gliński. A nie, źle widziałem. Panie pośle – zwracam się do pana posła Glińskiego – bardzo proszę.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Chciałem przedstawić tę samą poprawkę, co pan poseł przede mną. Bez „a” będzie bardzo dobrze i zaraz jednym zdaniem powiem dlaczego – to także do Szymona. Chodzi o zachowanie pewnego klimatu społecznego, który tutaj się przebija. Nie wstydzmy się, że ktoś jest synem sklepikarki i kolejarza. To też jest jakieś ważne tło, które w kontekście tej postaci warto zaznaczyć. Fogg śpiewał różne piosenki, ale na ogół kojarzył nam się jako ktoś z elity. A był po prostu normalnym człowiekiem, który był utalentowany i zrobił wspaniałą karierę w pozytywnym sensie. Mi się ta sklepikarka i kolejarz podobają.

**Posel Szymon Giżyński (PiS):**

Mnie też.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Mnie też.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Ale bez „a”.

**Posel Joanna Lichocka (PiS):**

Mogę?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Moment. Mnie też się podoba, panie pośle. Kolejność jest następująca: pani poseł Lichocka, potem pan poseł Babinetz. Bardzo proszę.

**Posel Joanna Lichocka (PiS):**

Słuchajcie, w zdaniu oryginalnym jest: „artysty, który będąc synem sklepikarki i kolejarza”. I niech tak zostanie. Oryginalne zdanie jest tutaj zgrabnie napisane. I wtedy nie ma „a”, jest „będąc” i to też jakby poddaje dokonanie...

**Posel Elżbieta Gapińska (KO):**

Może być.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Posel Babinetz.

**Posel Piotr Babinetz (PiS):**

Właściwie chcę tylko – tak trochę specyficznie – poprzeć poprawkę pana posła Giżyńskiego w tym sensie, że pan poseł zaczął od bardzo słusznego sformułowanie, że tutaj jest nieszczęśliwe przeciwstawienie tego, że syn sklepikarki i kolejarza, a sprzedawca. Wystarczy wyrzucić samo „a”. Jak je usuniemy, to już będzie dobrze. A „kolejarza” trzeba bronić choćby dlatego, że uchwalimy przecież najprawdopodobniej przyszły rok jako Rok Polskiej Kolei. Zostawmy to. Natomiast punkt wyjścia pana posła był słuszny.

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

Wprowadziłbym też sklepikarzy, chociaż poseł Mieszkowski może mieć pewne zastrzeżenia.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Panie pośle... I teraz pan poseł Mieszkowski za chwilę zabierze głos...

Dobrze. Wniosek logiczny jest następujący – większość opowiada się za pozostawieniem słów „sklepikarka” i „kolejarz”, wyrzuceniem „a”. Sensowną wersję zaproponowała poseł Lichocka. I teraz proszę panią poseł wnioskodawcę.

**Posel Dominika Chorościńska (PiS):**

Jeżeli można, to proszę o „będąc” z wersji pierwotnej zamiast „był” i zachowanie „sklepikarki” i „kolejarza”, bo to niezwykle ważne. Fogg był w swojej rodzinie trzecim pokoleniem na kolei. Pracował w kasie PKP. Jednocześnie śpiewał, ale tam zarabiał pieniądze na lekcje śpiewu.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

O głos poprosił poseł Piątkowski. Bardzo proszę panię pośle.

**Posel Krzysztof Piątkowski (KO):**

Nie, szanowni państwo. Tym razem nie o Łodzi. Chcę się włączyć do tej dyskusji.

Decyzja o usunięciu „a” z tej poprawki jest słuszna. Należy wrócić do poprzedniego kształtu, ale jednak słowo „był” wydaje mi się jednak właściwszym. Zastanówcie się państwo – kiedy piszemy, że ktoś „będąc synem sklepikarki i kolejarza, sprzedał ponad 25 milionów” to tak, jakbyśmy się trochę dziwili. Nadal podtrzymujemy ten efekt, jakby to było odrobinę dziwne dla nas wszystkich, że będąc sklepikarzem, sprzedało się 25 milionów. Zostawiłbym więc „był” z pierwszej poprawki, ale „a” usunął bezsprzecznie, bo rzeczywiście jest niewłaściwe. Wtedy osiągniemy ten efekt, że będąc synem tej i tego można być człowiekiem sukcesu i to jest oczywiste. A jak to napiszemy, to wtedy będzie to już wartościujące.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze. Mam teraz pytanie formalne do pana posła Giżyńskiego. Czy pan podtrzymuje chęć zgłoszenia tejże poprawki, czy pan z niej rezygnuje po dyskusji, która przed chwilą wybrzmiała?

**Posel Szymon Giżyński (PiS):**

Oczywiście poddaje się temu huraganowi.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję, panie pośle. Mam teraz pytanie natury operacyjnej – musimy mieć to na piśmie? Czy poprosimy o pomoc Biuro Legislacyjne?

**Legislator Jakub Krowiranda:**

Jeżeli mamy tylko wyrzucić literkę „a”, to jest to drobna redakcja, którą bez problemu możemy zrobić na upoważnienie.

**Posel Krzysztof Piątkowski (KO):**

Ale mając jednocześnie „był”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Wyjaśnij, o co tobie chodzi.

Biuro Legislacyjne litościwie zgodziło się wziąć na siebie usprawnienie akapitu nr 1.

Panie i panowie, stwierdzam, że po głębokiej intelektualnej dyskusji akapit nr 1 został rozpatrzony i przyjęty.

Przechodzimy zatem do akapitu nr 2.

Bardzo proszę o zgłaszanie uwag.

**Posel Elżbieta Gapińska (KO):**

Nie ma.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Nie ma. OK. Czyli stwierdzam, że akapit nr 2 został rozpatrzony i przyjęty bez poprawek przez szacowną Komisję.

Przechodzimy zatem do akapitu nr 3.

Pan poseł Babinetz. Proszę.

**Posel Piotr Babinetz (PiS):**

Panie przewodniczący, niestety mam poprawkę...

**Posel Dominika Chorośńska (PiS):**

To dobrze.

**Posel Piotr Babinetz (PiS):**

...do ostatniego zdania. A to z dwóch powodów. Pierwszy jest mniej ważny, ponieważ trzy słowa wcześniej jest słowo „wśród” – „Wśród Narodów Świata” – to następne zdanie nie powinno się od niego zaczynać. A drugi, poważniejszy powód jest taki, że Mieczysław Fogg był odznaczony bardzo dużą liczbą orderów i odznaczeń. Najwyższy rangą był Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, ale był też odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Dopiero Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski jest niższą klasą. Dlatego myślę, że nie ma sensu wymieniać ich wszystkich ani też układać ich w kolejności, bo należałoby wymieniać od najwyższej klasy do najniższej, tylko uprościć to w ten sposób, że byłby na przykład zapis „Został odznaczony również między innymi Krzyżem Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski”.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

W mojej ocenie ma pan stuprocentową rację.

Czy są jeszcze jakieś uwagi? Nie ma.

**Posel Urszula Augustyn (KO):**

Zgadzamy się.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Pani poseł wnioskodawca?

**Posel Piotr Babinetz (PiS):**

Zgadzam się.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Ponowne pytanie do Biura Legislacyjnego – rzucicie koło ratunkowe czy mamy napisać? A, jest już.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia akapitu nr 3 wraz z poprawką proponowaną przez posła Babinetza?

Nie, nie ma. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła i przyjęła akapit nr 3 wraz z poprawką.

Przechodzimy zatem do akapitu nr 4.

Nie ma uwag. To jest bardzo rozbudowany akapit, on jest przeniesiony na drugą stronę.

**Posel Elżbieta Gapińska (KO):**

No nie ma.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dziękuję.

Biuro Legislacyjne.

**Legislator Jakub Krowiranda:**

Proszę państwo, mam pytanie, bo na końcu akapitu nr 4 jest powtórzenie zacytowanych wersów piosenki. Naszym zdaniem nie ma potrzeby dwa razy powtarzać: „I wierz mi, Warszawo, prócz piosenki i lzy/ Jam gotów ci życie poświęcić”. Pytanie, czy państwo chcą to zostawić?

**Posel Dominika Chorośńska (PiS):**

To jest pomyłka.

**Legislator Urszula Sęk:**

To nie jest pomyłka. To wynika z muzyki.

**Poseł Dominika Chorościńska (PiS):**

W tekście śpiewanym te wersy padają dwa razy. W oryginalnym tekście pisany są tylko raz. Można więc śmiało wykreślić.

**Legislator Jakub Krowiranda:**

Tak, na upoważnienie.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze. Pani poseł, upoważnimy Biuro Legislacyjne do naniesienia tejże poprawki. Przy okazji chciałem podziękować pani przewodniczącej Augustyn, że pani walnęła pięścią w stół. Gdyby pani siedziała obok mnie, kopnęłaby mnie pani pod stołem. Byłoby to szybsze i mniej słyszalne.

OK. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła i przyjęła akapit nr 4 wraz z poprawką.

Przechodzimy do akapitu nr 5, czyli ostatniego.

**Poseł Urszula Augustyn (KO):**

Nie ma uwag.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Nie ma uwag.

Panie i panowie, czy jest sprzeciw wobec przyjęcia w całości projektu uchwały – wraz z naniesionymi poprawkami – dotyczącej ustalenia roku 2026 Rokiem Mieczysława Fogga?

Nie ma, nie widzę, nie słyszę.

**Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Chciałem powiedzieć jeszcze jedno zdanie.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Jako résumé?

**Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Tak. Ponieważ pan poseł Gliński nie może beze mnie żyć na posiedzeniach tej Komisji...

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

Chciałem powiedzieć coś zupełnie kompletnie przeciwnego.

**Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Chciałem powiedzieć, że mój wuj Jan Kołakowski walczył pod Monte Cassino i uwielbiał Mieczysława Fogga. Zresztą ja też jestem fanem tego wspaniałego artysty, więc to właśnie takie résumé.

**Poseł Piotr Gliński (PiS):**

Czy ten wuj Jan Kułakowski...

**Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Kołakowski.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

O tym, kto jest czym wujem to może w kularach.

**Poseł Dominika Chorościńska (PiS):**

Ja tylko jedno słowo – posłowie do książki napisała pani Anna Mieszkowska. Czy to zbieżność nazwisk?

**Poseł Krzysztof Mieszkowski (KO):**

Niestety Ania już nie żyje, ale tak. To jest rodzina.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Dobrze.

Panie i panowie, ponieważ upoważniliśmy Biuro Legislacyjne do niezbędnych poprawek, to pozostaje nam wybór posła sprawozdawcy. Proszę uprzejmie o zgłaszanie kandydatur.

Pani poseł Lichocka.

**Poseł Joanna Lichocka (PiS):**

Chciałabym poprosić Dominikę Chorościńską o reprezentowanie Komisji?

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Czy pani poseł Chorosieńska wyraża zgodę?

**Posel Dominika Chorosieńska (PiS):**

Tak, dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

A czy pani coś zaśpiewa z mównicy?

**Posel Dominika Chorosieńska (PiS):**

Zaśpiewam i zatańczę.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Nie wiem, co na to prowadzący marszałek.

Czy jest jakaś inna kandydatura?

**Posel Piotr Gliński (PiS):**

On zaraz da jej karę.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Zrobimy zrzutkę na karę.

**Posel Norbert Jakub Kaczmarczyk (PiS):**

O, zmieniło się.

**Legislator Anna Jakubik:**

Do śpiewania zgłasza się Biuro Legislacyjne.

**Przewodniczący poseł Piotr Adamowicz (KO):**

Panie i panowie, bardzo dziękuję – również panu Michałowi Foggowi.

Informuję, że wyczerpaliśmy porządek dzisiejszego posiedzenia.

Wobec powyższego dziękuję. Zamykam posiedzenie Komisji.

Proszę państwa, minuta. Na przyszłym posiedzeniu Sejmu – oczywiście ostatnim w czerwcu – mamy najprawdopodobniej trzy posiedzenia Komisji, w tym oblige, czyli sprawozdania KRRiT, RMN i budżet.